

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาหาวิธีการสกัดน้ำตาลและโปรตีน และอัตราส่วนเนื้อลำไยอบแห้งต่อน้ำกลั่นที่เหมาะสม จากวิธีการสกัด 5 วิธี ได้แก่ การสกัดด้วยน้ำที่อุณหภูมิห้อง หรือ “แช่” เป็นเวลา 24 ชั่วโมง (S24) การสกัดด้วยน้ำที่อุณหภูมิห้องแล้วสกัดด้วยน้ำเดือด หรือ “แช่แล้วต้ม” อีก 30 นาที (S24B30) การสกัดด้วยน้ำเดือด 30 นาที (B30) ผสมมวลเนื้อลำไยอบแห้งกับน้ำกลั่น แล้วสกัดด้วยไอน้ำเดือด หรือ “นึ่ง” 30 นาที (ST30) การสกัดด้วยน้ำเดือด 30 นาที จำนวน 2 ครั้ง (B30x2) การวิธีการสกัดด้วยน้ำเดือดเป็นเวลา 30 นาที ร่วมกับมวลเนื้อลำไยอบแห้งอีก 6 ระดับ ได้แก่ 10, 30, 50, 70, 100, และ 130 กรัม พบว่าการสกัดด้วยน้ำเดือด 30 นาที โดยใช้มวลเนื้อลำไยอบแห้ง 30 กรัมต่อน้ำกลั่น 100 มิลลิลิตร เป็นวิธีการสกัดน้ำตาลและโปรตีนจากเนื้อลำไยอบแห้งที่ยังไม่ผ่านการอบ ที่เหมาะสมที่สุด โดยสกัดน้ำตาลทั้งหมดได้ระดับความเข้มข้น 191 ± 3 กรัมต่อลิตร ประกอบไปด้วยน้ำตาลซูโครส 127 ± 2 กรัมต่อลิตร น้ำตาลฟรุกโตส 40.4 ± 0.6 กรัมต่อลิตร และน้ำตาลกลูโคส 23.4 ± 0.3 กรัมต่อลิตร และมวลน้ำตาลที่สกัดได้คิดเป็นร้อยละ 33.0 ± 0.3 กรัมต่อกรัมเนื้อลำไยอบแห้ง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้และความเข้มข้นโปรตีนในสารสกัดจากวิธีดังกล่าว มีค่าเท่ากับ 10.1 ± 1.5 องศาบริกซ์ และ 6.74 ± 0.26 กรัมต่อลิตร ตามลำดับ

การคัดเลือกสายพันธุ์จุลินทรีย์ที่เหมาะสมในการผลิตเอทานอล โดยใช้สารสกัดลำไยสดเป็นแหล่งอาหารคาร์บอน จากทั้งหมด 15 สายพันธุ์ ในสถานะที่มีการเติมอากาศ พบว่า *S. cerevisiae* TISTR 5606 เป็นจุลินทรีย์ที่มีความสามารถในการใช้น้ำตาลทั้งหมด (ซูโครส กลูโคส และฟรุกโตส) และผลิตเอทานอลได้ในระดับสูง ภายใต้สถานะตั้งนิ่งที่มีการเติมอากาศ 24 ชั่วโมง สำหรับการเพาะเลี้ยงที่ใช้สารสกัดลำไยสดเป็นแหล่งอาหารคาร์บอน และมีการเติมแหล่งอาหารในโตรเจนเป็นเวลา 48 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 25.6 องศาเซลเซียส นอกจากนี้ยังมี *S. cerevisiae* TISTR 5020 ซึ่งเป็นจุลินทรีย์ที่มีความเหมาะสมเป็นอันดับสอง โดยจุลินทรีย์ทั้งสองสายพันธุ์สามารถผลิตเอทานอลได้ความเข้มข้นเท่ากับ 32.7 ± 0.54 และ 29.2 ± 9.0 กรัมต่อลิตร ตามลำดับ และมีสัดส่วนการผลิตเอทานอลเท่ากับ 0.41 ± 0.03 และ 0.32 ± 0.1 กรัมเอทานอลต่อกรัมน้ำตาลที่ใช้ไป

การศึกษาจลนพลศาสตร์การเจริญเติบโต การใช้น้ำตาล และการผลิตเอทานอลของ *S. cerevisiae* TISTR 5606 และ *S. cerevisiae* TISTR 5020 ในแหล่งอาหารคาร์บอนจากสารสกัดลำไยอบแห้งและลำไยสดที่มีการเติมแหล่งอาหารไนโตรเจน ที่ระดับ 1,500 มิลลิลิตร พบว่า *S. cerevisiae* TISTR 5020 ที่เพาะเลี้ยงด้วยสารสกัดลำไยสดสามารถผลิตมวลชีวภาพแห้งได้มากที่สุด (11.0 ± 0.81 กรัมต่อลิตร) *S. cerevisiae* TISTR 5606 ที่เพาะเลี้ยงด้วยสารสกัดลำไยอบแห้งมีการใช้น้ำตาลได้ดีที่สุด ส่วน *S. cerevisiae* TISTR 5606 ที่เพาะเลี้ยงด้วยสารสกัดลำไยสด สามารถผลิตเอทานอลได้มากที่สุดเท่ากับ 61.6 ± 1.2 กรัมต่อลิตร และมีสัดส่วนการผลิตเอทานอลสูงสุดเท่ากับ 0.47 ± 0.01 กรัมเอทานอลต่อกรัมน้ำตาลที่ใช้ไป

การศึกษาเปรียบเทียบระดับความเข้มข้น PAC ที่ผลิตได้จากกระบวนการไบโอทรานส์ฟอร์มเมชันระบบของเหลวสองชั้นแบบแยกชั้น ด้วยเซลล์รวมที่ผลิตได้จากการเพาะเลี้ยงเชื้อ จุลินทรีย์ *S. cerevisiae* TISTR 5606 และ *S. cerevisiae* TISTR 5020 โดยใช้สารสกัดลำไยอบแห้งและลำไยสดเป็นแหล่งอาหารคาร์บอน ที่ระดับความเข้มข้นเซลล์รวม 12.24 และ 24.48 กรัมต่อลิตร พบว่าการใช้เซลล์รวมจาก *S. cerevisiae* TISTR 5606 ที่เพาะเลี้ยงจากสารสกัดลำไยอบแห้ง ความเข้มข้น 12.24 กรัมต่อลิตร สามารถผลิต PAC ได้ความเข้มข้นมากที่สุด โดยพบความเข้มข้น PAC ในชั้นบัฟเฟอร์และชั้นสารอินทรีย์เท่ากับ 1.92 ± 0.26 และ 63.7 ± 0.26 มิลลิโมลาร์ รวมเป็นความเข้มข้นเฉลี่ยเท่ากับ 31.5 ± 0.71 มิลลิโมลาร์

5.2 ข้อเสนอแนะ

- 5.2.1 ทำการลดขนาดมวลเนื้อลำไยอบแห้งด้วยเครื่องบด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสกัดน้ำตาล
- 5.2.2 ศึกษาการผลิตสารเคมีหรือเอนไซม์ชนิดอื่นที่จุลินทรีย์ผลิตขึ้นเพิ่มเติม เช่น เอนไซม์ในกลุ่มอินเวอร์เตส (invertase) จาก *S. cerevisiae* และ *C. utilis* ซึ่งเป็นเอนไซม์อีกชนิดหนึ่งที่สำคัญ ในอุตสาหกรรมการผลิตเอทานอล
- 5.2.3 ทำการปรับปรุงวิธีการผสมในกระบวนการไบโอทรานส์ฟอร์มเมชัน โดยใช้เครื่องผสมแบบกลับขวดเพื่อให้ระบบการผลิตเป็นของเหลวสองชั้นชนิดอิมัลชัน ซึ่งจะส่งผลให้ได้ PAC ความเข้มข้นสูง
- 5.2.4 ศึกษาวิธีการกลั่นเอทานอลที่ผลิตได้จากการเพาะเลี้ยงเชื้อจุลินทรีย์ในสารสกัดลำไยอบแห้งให้ได้ความบริสุทธิ์สูง (> ร้อยละ 99.5)